

تیپاران و حشیانہ مردم قم

هجوم پاپیس اجتماع مردم را موقتا بهم زد، اما ساعتی بعد -
اجتماع بزرگتری در برآمد و شرق حرم حضرت مصطفی وجود آمد.
کروهی بسوی خانه آیت الله شریعت‌داری و کوهه دیگر به طرف -
منزل آیت الله گهایگانی به راه افتادند. این موقع های انسانی تا
شبانگاه خیابانی قم را در نزدیکی دیدند. پس از نماز عشا در صحن
اعظم، نظاهرات گشته و ترشید. بسیاری از زنان نیز به این -
سراه به سوی آنها پیوستند. در صحن مسجد، تلى از روزنامه
بولنچ اطلاعات انبیا شد و مردم در آن آتش اند اختند. مردم با
این کنایه در روم را بیسوزانندند.

صیغ روز ۱۹ دیماه تظاهرات با اعتراض و سیمی هرگاه نداشتند.
بازار قم و حجره ها و فروشگاه های واقع در خیابان بسته شدند، حوزه
علیه تعطیل شد و جمهوریت رویه فرزینی، چون رویخانه ای در
بستر کوچه ها و خیابانها به حرکت در آمد، دارالنهایه اسلامی
نیز لعلام تعطیل کرد و نهاد طلبه ها به تظاهر کنندگان پیوستند
هر چه برجام قیام کنندگان افزوده میشدند، هر چه تفک ها و مصلسل
ها ای پیشتری در صیر مردم به چشم نمیخوردند، از غرب، هجوم
کراپها شروع نمودند.

در خیابان بهار، پشت مدرسه حجتیه و چهار راه بهارستان
پارانی از گلوله به روی چردم پارینه گرفت. نطاپش اعتراض در
خون غرق شد، اما خون هماران، بوحریق خلق دامن زد. نظاهر
کنندگان با صفت‌های گره کرده به کمین گاه سلسل ها و تفک ها
خطه بودند. بیش از دو صافت صفت ها با تفک ها جنگیدند.
وقتی سکوت و تاریک شبانه بر شهر سلطنتور سایه آمد اذخت،
انبوش شهید در خون خود می‌تهیاند و بیش از صد مجرح در
آسیالت خیابانیا به حای طاند بودند.

آمارشده‌ای حادثه تم را تا هدایت عینی بیش از ۲۰ نفر نکر کرده‌اند اما از سرنوشت دهنها بازداشت شده‌اند اطلاعی در درست نیست . (رادیویی سی . سی . سی . لندن آمار بازداشت شدگان از ۱۷ تا ۲۳ نفر نکر کنند)

حادثه قم را ۷۰ شرکت تبر مرده است.
در جریان زد و خود های خونین قمه مردم عصیان رکھهای
روزنامه اطلاعات ه مراکز نباری جکومت فاشیستی و محل حزب شه
فرموده رستاخیز رادر هم کوپیدند.

بروزه ۲۰ دیماه شهر زخم خورد و قم عزای عمومی اعلام کرد.
سراسر شهر تعطیل شد و علمی قم چوش مسحانه دستخیان و تفک

گلوله باران کردن و حشیانه مردم در خیابان‌های قم، بار دیگر با قاطعیت و روشی نشان داده بین زیرزم گانگستری "شاه سواوک" و خلق‌های ایران، در پایان از خون ناصله است، این جنایت هولناک، داغ ننگ تازه‌ای برپیشانی حکومت غاصی زد که باکودنای یانکی‌های امپراطوریست پر روحیه‌نام طاتحیل شده و ادامه هر روز از حیات پر ادب‌هار خود را با سلاختن کردن آزادی و حقیقت و عبور از زندانها و شکنجه گاهها و از روی جنازه گرامی ترین فرزندان و شهدای خلق تأمین صنکند.

ناجعه قم طاند. تمامی رویدادهای پیگر با تحریف پیشترانه و در هیأت آیینه کنندگان بورسیا هدر روزنامه های ساواک زده گرفتند و مخفی شدند. اما خون شهدای را نمی توان با لای و لجن پوشاند. صدای شهید مصدای حق و ایمان است و اینم صد احتنی از روای گهر و اعماق مرگ هنین میاند از ده هزار زان و مجاحدان زمامه حق و پاگله هنریو والهام می بخشند. قیام به خون کشیده قم از روز ۱۷- بهاء آغاز شد. ظاهرات

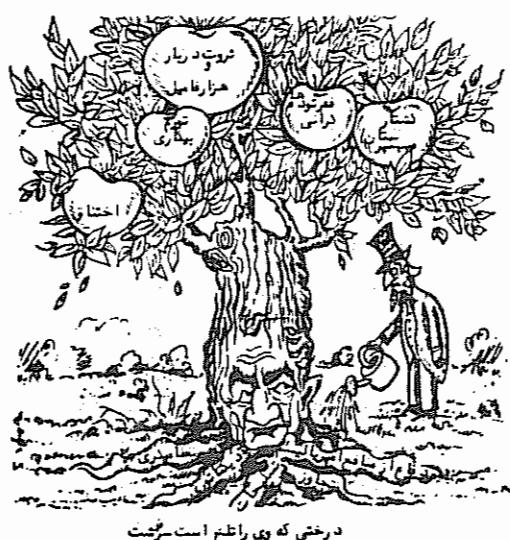
گسترد و هر دو مهانگ امیرا خوش بی رفیع اختناق و نقش کنیف شاه
به عنوان نوجه امیرالبیس آفریقا و لال اسرائیل صهیونیست و
در سرهم بندی کردن پھران خاور عین به زبان خلقيای عرب و
فلسطین بود . اين نطايش خشماگير و محکوم گشته و به برخورد
هاي برآكند ماري با گزيرها و دارفعهاي شاه انجامده .

رژیم به جای پاشیدن آب بر حرقه که افزونه بود، باروتو در آن ریخت. در حالیکه شاه از طرف امیرالیام آفریقا بسته مأموریت هصر میرفت تا به نیرو و سوسیه دلارهای نفتی ایران، تو طنه "سادات - بگین" را علیورغم مقاومت و خالفت خلقهای هر ب و حتنچه اغافل واقع بین حمه ازین بسته بر رهاند، روزنامه فرمایشی اطلاعات به اشاره ساواک طن ظالم‌تمدنی از کوششهای استعطر علیه ایران مخن گفت و در راههای خود، مرجع مبارزه نیمهیان جهان آیت‌الله خمینی را به باد تهمت و استهزا گرفتند. هن کمی به مردم آزاد، امی بود که از فشار خیانت و تبعیه کاری و فساد و چیاول و نیزینگ رژیم راههنزان و هدارمندان بسته جان آفده‌اند و جهان را با صدای لغوض خود پر کردند. فردای آن روز افواج خشمگین مردم در اطراف حرم و میدان آستانه گرد آمدند. آنها علیه "بنده زمانه" و تعبید آیت‌الله خمینی شعار می‌دادند. مشت‌ها گرده گردیده بودند، چهره‌ها درم و ظهیره اعلیانهای همان آواره و ایشان

بعدیدی دارند؟ عجیبا که تماش روزنامه‌های جدا از مردم و بلندگوها پر هیاهو و پرید ماز حقيقة، حادثه خونین قم را با یک املأا و یک اشأ واحد و گلشنگی پنهانکن کرد ماند! آیا من این آگهی و خشنامه ساواکی با همان دست نوشته نشده که ناشء اسلحه را بروی مردان و زنان و گوکان بی گناه قم «فشرد» ماست؟ حکومتی که با مردم تنها از لوله تفنگ ها سخن میگند، حق حیات ندارد. جنایت فجیع قسم، یک بار دیگر حقانیت شمار روز حزب توده میتوان را که همه طارزان و تو سلط گشتن و پلیس که در همه مراکز و نقاط شهر مستقر شده است، بقصد تکنولوژی دارد یک جبهه ضد فرامیخواند، تأمین خالقان را می دهکدانه از تهران و بیرون از آن بخواهد. هر چند میگذرد. در شرایطی که مبارز توده ای مجبوب نهادی و آزاد بخواهد میگذرد. بازیچویی از مردم و رهگران دشمن بازیابی و باغدازی و تحریر و گلوله و هجمون واحدی را بروی میشووند و یا به خاک و خون صاف گلتفت و تفرق و جداوی طا مجذب شارکان دشمن و اراده اینها ط اهیعنی «تری ندارد».

هم میپنام! طارزان! آزادی خواهان!

بهای هر روز اراده حیات ننگین را در دسته دیگنانه بروی خلق‌های ما قربانیان بیشتر و تاراج داضدادرت ضایع و شوتها و اطکانات طن ماست. فرسته‌های طلاقی و تکرارنایه بیرون وطن طارزان نوسازی و جیوان عقب‌ماندگی قرون و انصاری که به پرکت‌ریم خود کامه آریا مهری تعمیق شده بپدر می‌رود. طایر بر برابر تاریخ و میهن نامهای زیر کنول و دست آموز با نهایت بی شرس ارعاق کرده‌اند خود صنایع، به این صنایع تهیه کنندگان می‌خواسته‌اند که خلق‌های طن که گویا ظاهرکنندگان می‌خواسته‌اند که خلق‌ها تسلیم ناپذیرند! عناصر ویرانگر و تفرق انداز از درون جنیش، میتوانیم پاسخ دهیم. تا روزی که در یگانگی خویش توانانشون مخفون های پائی که در قسم به خاک ریخت، پهنانی بیشتری از همین طا رازنگن خواهد کرد...

درختی که بی رانی است سریست

در این شاه به ظاهرا تمردم، جنیش افتراضی در راضیای -
کشیده ترا باق بحرارتی گرفت.

در قم از دو روز پیش حکومت نظامی برقرار است. پانزده - کامپین گارها و رنجرهای شهبانوی را از تهران براز که بعض غضب‌ها و سگهای هار شاه به قم منتقل کرد ماند. قم به صورت یک شهر اشغال شده درآمده است. عبور و مرور در شهر قسم تو سلط گشتن و پلیس که در همه مراکز و نقاط شهر مستقر شده است، بقصد تکنولوژی دشود. حرکت بعضی از انبیوسهای سافر بروی از تهران و دیگر شهرها به قم لخو شده و سفارانی که بهم رسیده دیگر وارد شهر می‌شوند، های وقت مرد بازیگری و تفتیش قرار میگیرند. بازیچویی از مردم و رهگران دشمن با خیابانها و بازدید بدین آنها در ابعاد بسیار قابل اجرا می‌شود.

اما حتی کاپوس‌صلصله‌ها و تفنگ‌ها نتوانسته قلعه‌ی داعم مبارزه وارد آورد. مشتبه‌گر کرده و قلب‌ها بپارکین و شماره آماره افخار است. مردم را با گلوله و باروت میتوان به خون کشید، اما تاریخ شهادت میدهد که خلق‌ها تسلیم ناپذیرند!

* * *

روزی تهمکار، برای توجیه جنایت‌نگینی که مرتکب شده، به عادت همه بزرگان و خاتمان به دروغ متوصل شده است. مردم نامهای زیر کنول و دست آموز با نهایت بی شرس ارعاق کرده‌اند که گویا ظاهرکنندگان می‌خواسته‌اند که خلق‌ها تسلیم ناپذیرند! و مامراز از روی اجبار به روی آنها آتش گردیده اند. اما کیست که روشکنسته‌ترین و وقیع ترین دروغگویان می‌باشند؟ اگر این انعامی جین آمیز صحت داشت، می‌جگونه است که تیراند از پلیس به مردم بی صلاح در چند نقطه مسناوات شهرخ داده و خیابانهای که با خون شده از نگین شد پاکلانتری فاصله.

جنایت بی‌شرطه دو خیاط شاه را در قم هر
جهه وسیع تر در برابر مردم افشا، کیم. صدای
لغت راضی خود و تلحیه روزیم سفال و درنده‌ما
که هر حرکت لغت راضی و مخالف راه، دو
خون غرق می‌کنده، بگوش جهانیان بوسانیم.
رسوا کردن شاه آذکشان، موجب ناتوانی
وانزوای بیشتر است....

در راه ایجاد جیهه ضد دیگناتوری بکوشیم!